

moliſe kuninga iſſand! ſe olleks pöräſe tõ kui akkaſ-
ſin teile wäſet tunniſtama, miſ mõne päwa pärraſt
arwalikkus tõuſeks ja mind ukka ſadaſ!“ Kuün-
gaſ uſkus tema sõna ja andis kõik wañad ſüüd kor-
raga andeks. Reinowadderi rõem olli otsata et ni
õlpsal kombel elokitsiſuſt ja waenlaſte läeſt ärra-
peaſi. — „Kõrge kuningaſ, armoline iſſand!“ üt-
les Reinowadder: „Sumal ſago teile ning teie au-
wäärt abbikaſale ükſord tullemas ilmas kätte ta-
ſoma, miſ teie miño waefeſe ſiin armo näitate;
teie elduſt mälleſtadeſ tahhan ello otſani teie waſto
täñoliſ olla. Ei olle kuſkil Ma-ilmas üht ellawad
looma, kellele ma kaſliſt warrandufi ni hä meelega
ſowin kui teile. Sure armo eeſt, miſ mulle praego
ollete näitanud, ſingin teile Kallewi-poea kaſli war-
randuſe pärrandufekſ. Kuſ warra ſeiſab tahhan
teile tõt mõda tunniſtada. — Wõrkem ſiis kuulda
ja pangem kōhta häſti tähhele! Ommiko pool
Lätti maal on üks ſuut liwane nõm, keſkel nõmme
ſeiſab paſ kaddaka põeſaſ, miſ rahwas Rarrika
põeſaſ kutsub, — piddage nime meeſe. Põeſa
liggimail on üks allikaſ, miſ Tõlparro allikaſ
nimetaſſe; need kōhhad on liggiſtiko. Nimetud
paika ei lähhe aäſta otſal ei meeſ egga naine;
ſuriſpā-ful ja nahkür ellawad ſeal ükſi. Senna
maſin Kallewi-poea warrandufi mahha. — Rar-
rika põeſaſt ja Tõlparro allikaſt, neid kaht nime
teie ei tohi unnuſtada. Minge abbikaſaga ſelſiſ

iſſe ſenna, teil ei olle ni uſtarwaid ſullaſid kelle
ooleſ aſjatatitufe wõikſite jätta; parrem on kui
iſſe ſenna lähhele, ſeſt warranduf on wägga ſuur.
Kui Tõlparro allikaſt mõda ſate, ſiis näte kōhhe
kaſ kähhara ladwaga männi puud, ſedda miſ lig-
gemal kaewo pool ſeiſab pange tähhele, et teie ei
ekſi. Minge ſiis, armoline kuningaſ, otſekōhhe ſelle
eſſimeſe männi peale, männi põhja pool juurde al,
piſſut ommikut waſto, maggab liwa ſeſ ennemuſ-
tene Kallewi-poea warranduf. Uſſage ſeal ka-
wama; teie leiate eſſiteſ juurde al ſamblaid, kui
ſamblaid nattoke kõrwale lüſſate pudub rikkaſ warra
kōhhe teil ſilma: paatrid, riſtid, wañad taalrid ja
rublatükkid, kuld preſid, ſõlled, ſõrmuſſed ja muud
keñad ehte aſjad. Nattoke ſüggawamas augo põh-
jaſ ſeiſab wimaſ weel Kallewi-poea kuñingliſ au-
kroon, miſ Meſſikāy praego kannakſ, kui nende
kurri nõu olleks ſigginend. Muid illo-aſju ja kaſlid
ſirowiſi miſ teie ſulla ning õbbeda kõrwas piſſemalt
weel leiate, ei jõua ma ülleſtunniſtada; egga tehta
ka meie päiwiſ enām niſugguſi aſju, ehk kui neid
tehtaſ, keddagi ei olleks, keſ oſta jõuaſ! Kui
teie, armoline kuningaſ, kõik ſedda kaſliſt warrandufi
oma ſilma eeſ näte, ſiis mõtlete lahfelt miño peale.
Oh Reinowadder, õiglane rebbane! kelle käppad
kaſliſt warra ſambla ſiſſe liwa alla mattiſ, ſago
ſiño kaſſi häſti kaima, kuſ ſa ial ſeiſab ehk ligud! —
mõtleb teie kuñingliſ ſüdda.” —